

וּתְּפִלִּין, אֵינּוֹן כְּלִילָן בְּיַחְוָדָא דְקָרִיאת שְׁמַע והנה קריאת שמע הוא הייחוד שבאמצע מצד הת"ת והוא אחוז בין הציצית שבחסד לתפילין שבגבורה, שכל אלו הפרשיות של הציצית והתפילין הם כלולים בייחוד של קריאת שמע (יהל אור).
 וּמִסְטָרָא דְעֻמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ טְלִית וּתְּפִלִּין, דְּאֵתְמַר בְּהוּ, (שמות יג) וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. (במדבר טו) וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת וּמִצַּד הַת"ת הַנִּקְרָא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא כּוֹלֵל חו"ג שֶׁהֵם סוּד טְלִית וּתְּפִלִּין, בָּהֶם נֹאמַר וְהָיָה לָךְ לְאוֹת עַל יָדְכָה וְגו' וְכֵן נֹאמַר בָּהֶם 'וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית', דִּהְיִינוּ שְׂבוּזָה יֵשׁ שְׁלוּשָׁה יִיחּוּדִים, כִּי הֵנָּה יֵשׁ יִיחּוּד בִּימִין מִצַּד הַטְּלִית, וְכֵן יֵשׁ יִיחּוּד בְּשִׁמְאֵל מִצַּד הַתְּפִלִּין, וְכֵן יֵשׁ יִיחּוּד בְּאֲמֻצְעַ מִצַּד הַקְּרִיאת שְׁמַע (רמ"ק). • (דף רכ"ח ע"ב).

הַתְּפִלִּין כּוֹלְלִים אֶת כָּל הַתּוֹרָה שֶׁהֵם רַמ"ח מִצּוֹת עֲשֵׂה וְשִׁס"ה מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה ש' שֶׁל תְּפִלִּין, הִלְכָּה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי וּמִשּׁוּם כֵךְ חו"ל אָמְרוּ שֶׁהָאוֹת ש' שֶׁל הַתְּפִלִּין הוּא הִלְכָּה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי, דִּהְיִינוּ שְׂבָאוֹת ש' יֵשׁ ג' קוּיִם הַמְרַמְזוּ עַל ג' הַיִּיחּוּדִים הַלּוֹ, וְהוּא נִרְמָז בַּהֲלָכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי, כִּי הִלְכָּה הִיא בְּמַלְכוּת וּמִשָּׁה הוּא ז"א וְהַיִּיחּוּד הוּא מְשׁוּלֵשׁ בִּימִין שִׁמְאֵל וְאֲמֻצְעַ וְהוּא רִמּוּז בְּאוֹת ש' שִׁישׁ לֵה ג' קוּיִם (רמ"ק).
 (דברים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ וְרָאוּ מִמֶּךָ. וְאֻקְמוּהָ מֵאֵי שֵׁם יְהוָה וְעַל כֵךְ נֹאמַר וְרָאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' וְגו' וְקִשָּׁה מִדּוֹ שֵׁם ה'. אֵלּוּ תְּפִלִּין שֶׁבְּרָאשׁ אֵלָּא הוּא סוּד הַתְּפִלִּין שֶׁבְּרָאשׁ, וְהוּא נִיכָר בְּאוֹת ש' שֶׁל הַתְּפִלִּין וְהוּא רִמּוּז בְּמִשְׁכ"כ שֵׁם יְהוָה נִקְרָא

שהוא ר"ת שי"ן (רמ"ק). **ש' שֶׁל תִּפְלִין** והנה אות ש' של ג' קוים שיש בימין התפילין ואות ש' של ד' קוים שיש בשמאל התפילין הם מרמזים על מנין תרי"ג שיש בתפילין. **תִּרְיֵן שִׁינִין ש' שִׁית מָאָה. שִׁית דְּרָגִין. וְשִׁבַּע עֲנָפִין דְּתִרְיֵן שִׁינִין, הָא תִּלְתַּת עֲשָׂר, וְכָלֹא תִרְיֵ"ג** כי הנה שתי אותיות ש' הוא כמנין שש מאות, ועוד ש' של ג' קוים וש' של ד' קוים הם מצטרפים לתיבת שש, והוא כנגד שש המדרגות של הו"ק, ויחד עם שבע הענפים והקוים של שתי האותיות ש' הללו הם כמנין י"ג והכל ביחד עולה תרי"ג, ומשום כך נאמר על התפילין 'כי שם ה' נקרא עליך' מאחר שהתפילין כוללים את כל התורה שהם רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה (רמ"ק).

כל מצוה ומצוה שיעשנה כתיקונה היא שקולה לתרי"ג מצוות
וְלִית פְּקוּדָא דְּלֹא אִיהִי שְׁקִילָא לְכָל אֲוִרֵיתָא כְּגֻוְנָא
דָּא והנה באמת אין שום מצוה שהיא לא תהיה שקולה לכל התורה והוא באופן זה: **כָּל מִצְוָה אִיהִי יְהוָה** כי הנה כל מצוה היא שם הוי"ה, דהיינו שבא"ת ב"ש אותיות מ"צ ממצוה הוא י"ה ויחד עם אותיות ו"ה ממצוה הוא שם הוי"ה [רצא]. **י"ה** עם **שְׁמִי שם"ה. ו"ה עם זְכָרִי רמ"ח. וּבְגִין דָּא כָּל**

אור הרשב"י

[רצא] והנה שם"ה לאוים הוא במלכות הנקראת שמי ומשום כך אותיות מ"צ הוא בחילוף א"ת ב"ש לאותיות י"ה מאחר שהיא למטה במקום החילוף והתמורה כי רגליה יורדות מות, אמנם רמ"ח עשה הוא בז"א ולכן אותיות ו"ה הם בלא חילוף כי הוא מצד העשין שבז"א הזכר שאין בו חילוף ותמורה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִצְוָה אִיְהִי שְׂקִילָא לְתַרִּי"ג ובהם נרמז כל המצוות, כי אותיות י"ה עם

תיבת שמ"י הוא שס"ה ואותיות ו"ה עם תיבת זכרי הוא רמ"ח וביחד הם תרי"ג מצוות

שבתורה, ומשום כך כל מצוה ומצוה שיעשנה כתיקונה היא שקולה לתרי"ג מצוות כי אז

היא מאירה את כללות התרי"ג העליונים מצד הכללות והאחדות שביניהם [רצב] (רמ"ק).

אור הרשב"י

הנוכחים לכל אבר כפי סדר הראוי לו התרי"ג מיני אורות אלו נק' תרי"ג מצות התורה וכפי ערך האור וריבוי או מעוט וריחוק וקירוב האורות הנז' המתפשטים בתרי"ג האיברים כך נשתנית כל שם מצוה ממצוה אחרת בשמה ובמעשיה וכפי מה שצריך בהכרח אל הבירור ובמעשה המצוה ההיא להמשיך אור גוף התורה אל האבר ההוא כך נקרא ששמה על שם האור המתפשט באבר ההוא המתייחס אליו והכל אחד אבל עיקר שורש האור אינו משתנה כלל אלא כלא חדא ותיקון האבר ההוא ולהמשיך אליו המוחין והשפע מגוף התורה כך נצטוינו במעשה אותה המצוה המתייחס ונק' ע"ש האבר ההוא וגם אם היא במעשה אם בדיבור אם במחשבה כי ע"י פרטי המעשה או הדיבור או המחשבה הנעשה בשלימות גמור במצוה ההיא נגמר להתקן האבר ההוא לגמרי ופחות מזה א"א לו להתקן וא"א לו להתקן באופן אחר וגם לא במעשה מצוה אחרת כי בזה נשתנה מעשה מצוה א' ממעשה מצוה אחרת כפי התיקון הצריך אל האבר ההוא המייחס אל המצוה ההיא כנז"ל ולפי שאינו דומה האור

[רצב] וכדאיתא בזהר לעיל בפרשת נשא דף רכ"ד ע"א וכל מאן דקיים פקודא חד כדקא יאות, כאלו מקיים רמ"ח פקודין דעשה, דלית פקודא דלאו איהו כלילא מכלהו רמ"ח.

ובביאור הענין איתא בנהר שלום – דף י' עמוד א' וז"ל: ובאלו התרי"ג איברים שהם התרי"ג שרשים הגדולים שהם התרי"ג נשמות השלימות נמשכו מגוף התורה אור התרי"ג מצות ונתפשטו בתרי"ג איברים האלו הגדולים הנז' כל מצוה בפרצוף אחד שלם הכולל מתרי"ג שהוא שורש נשמה א' שלימה והיו כל מצוה כלולה מכל התרי"ג מצות מתפשטים בתרי"ג פרצופים דפרצוף אחד מתרי"ג פרצופים הכוללים הגדולים הנז"ל. נמצא כי כל מצוה הכוללת מתרי"ג היא שורש נשמה א' שלימה גדולה אמנם אלו התרי"ג מצות הכלולות בכל מצוה אינם התרי"ג מצות השלימות השרשיות הכוללות הגדולות הנז"ל כי אם כן במה תשתנה מצוה ממצוה אחרת בשמה ובמעשיה ובמה ישתנה אבר זה מאבר זה ותיקון נשמה זו מנשמה אחרת.

והנה מגוף התורה מתפשט ומאיר תרי"ג מיני האורות להתלבש בכל התרי"ג איברים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וְהָא אוֹקְמוּהָ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כָּלִיל תְּרִי"ג, מִסְטָרָא
 דְּצִיצִית. וְתְרִי"ג מִסְטָרָא דְתַפְלִין והנה כבר ביארנו שבמצות קריאת
 שמע ישראל וגו' היא כוללת את תרי"ג המצות מצד הציצית שנכללת בקריאת שמע, וכן
 היא כוללת את תרי"ג המצות מצד התפילין שנכללת בקריאת שמע, ומשום כך מצוותה הוא
 לקוראה בטלית ותפילין בכדי לכלול את תרי"ג המצוות הרמוזות בטלית ותפילין.

הקב"ה והשכינה שהם זו"ן הם סוד הקול והדיבור של כל מלאך ומלאך
 אִיהוּ בְּכָל אֶתֶר והנה התפילין הוא בכל מקום, דהיינו גם בז"א וגם במטטרון
 שבז"א דיצירה, וְהִיוּ לְטוֹטְפֹת, טְטָפֹת: טט, ח"י עֲלֵמִין,
 צְדִיק, לְקַבְּלֶיהָ מִטְטְרוֹן כי הנה על התפילין נאמר 'והיו לטוטפת' ותיבת
 טטפת נכתבה בכתיב חסר שהיא אותיות ט"ט פ"ת, והנה אותיות ט"ט הוא כמנין ח"י שהם
 מצד ח"י עולמות שיש ביסוד הנקרא צדיק, וכנגדו הוא מטטרון שגם בשמו יש אותיות ט"ט
 והוא להורות שהוא כולל את ח"י העולמות מצד היסוד. פֶּת, תַּפְאֶרֶת ואותיות

אור הרשב"י

ואותו בקצה וחלק מחלק האחדות הרי אני
 תופס כולו, וכן שמעתי ממורי (הבעש"ט),
 והבן. והנה מאחר שהתורה והמצות נאצלו
 מעצמותו יתברך שהוא אחדות האמיתי, אם
 כן כשמקיים מצוה אחת על מכוונה ובאהבה
 שהוא הרביקות בו, ותפס במצוה זו חלק
 האחדות, אם כן כולו בידו, כאלו קיים כל
 המצות שהם כללות אחדותו, פרצוף שלם
 כביכול. וכן כתב בזוהר נשא דף קכ"ד (ע"א)
 דמקיים מצוה א' על מתכונתו סגי.

המתפשט מגוף התורה באבר זה לאור
 המתפשט באבר אחר על כן נשתנה שם כל
 מצוה ממצוה אחרת על שם התפשטות האור
 באבר ההוא אבל עיקר ושורש כל האור
 המתפשט בכולם אינו משתנה כלל אלא
 כולא חד.
 והתולדות יעקב יוסף ביאר בפרשת יתרו
 וז"ל: ובאמת יש סברה ברורה לזה על פי
 החקירה שכתבו הראשונים בראוי לידע סוד
 אחדותו יתברך, כי בכל מקום שאני תופס